Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36552
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

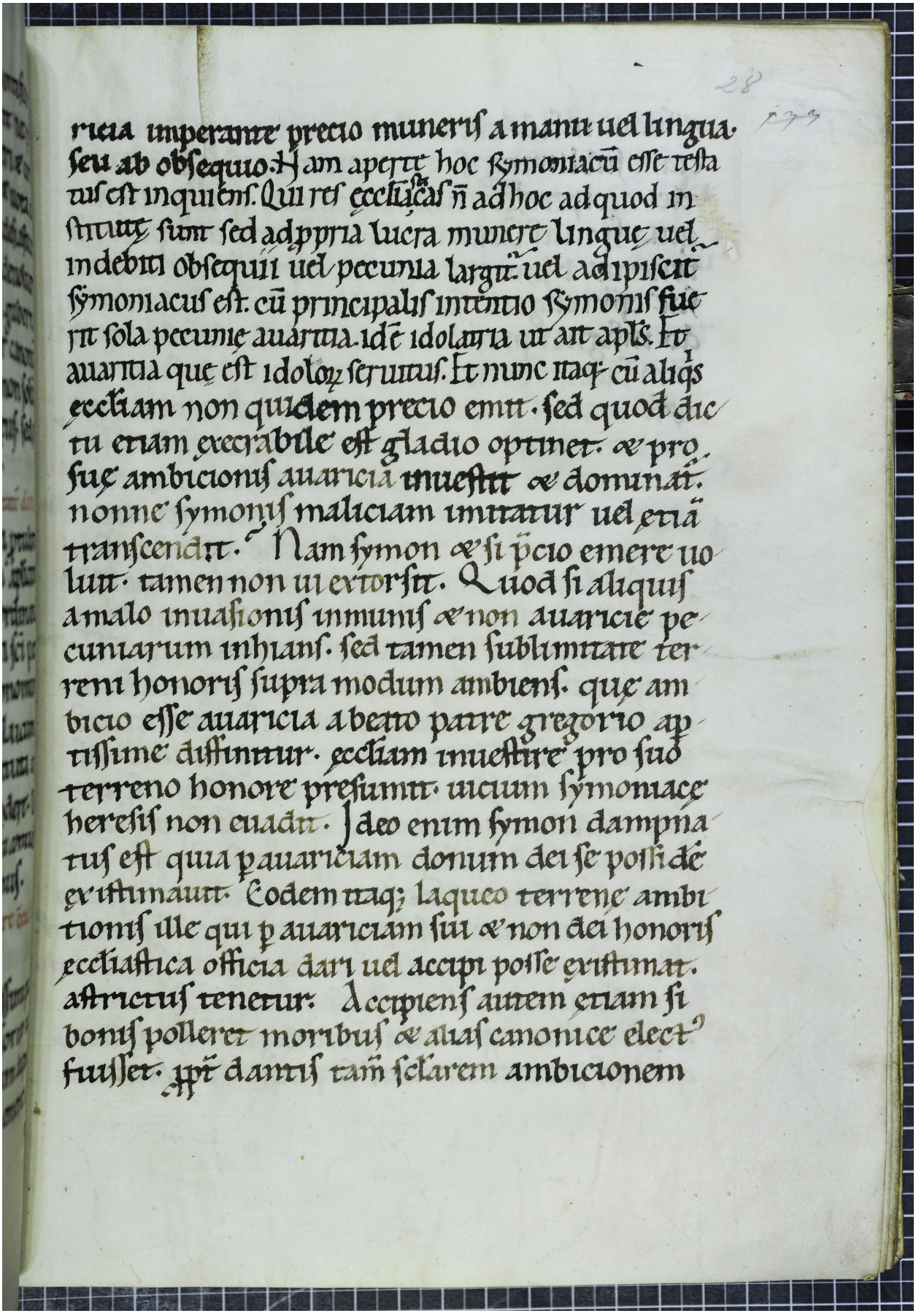

rtcia imperante precio muneris a manu uel lingua
seu ab obsequio. Nam aperte hoc symoniacū esse testa
tus est inquiens. Qui res ecclīcas nō ad hoc ad quod in
stituē sunt sed ad ppria lucra munere lingue uel
indebiti obsequii uel pecunie largitē uel adipiscit
symoniacus est. cū principalis intentio symoniste fue
rit sola pecunie auaritia. idē idolatria ut ait apls. Et
auaritia que est idolor seruitus. Et nunc itaq; cū aliqs
ecclīam non quidem precio emit. sed quod dic
tu etiam execrabile est gladio optinet. & pro
sue ambitionis auaricia inuestit & dominat.
nonne symoniā malitiam imitatur uel etiā
transcendit. Nam symon & si p̄cio emere uo
luit. tamen non ui extorsit. Quod si aliquis
amalo inuasionis inmunis & non auaricie pe
cuniarum inhians. sed tamen sublimitate ter
reni honoris supra modum ambiens. que am
bitio esse auaricia a beato patre gregorio ap
tissime diffinitur. ecclīam inuestire pro suo
terreno honore presumit. uicium symoniace
hereseos non euadit. Ideo enim symon dampna
tus est quia p auariciam donum dei se posse de
existimauit. Eodem itaq; laqueo terrene ambi
tionis ille qui p auariciam sui & non dei honoris
ecclīastica officia dari uel accipi posse existimat.
astrictus tenetur. Accipiens autem etiam si
bonis polleret moribus & alias canonice electus
fuisset. ppē damnis tam sclarem ambitionem